

Οι Γάτες έχουν εφτά ζωές της Τζέννυ Έρπενμπεκ

Οι Γάτες έχουν εφτά ζωές' είναι το πρώτο έργο της Τζέννυ Έρπενμπεκ (*1967 στο Ανατολικό Βερολίνο). Δυο γυναίκες, η Α και η Β, αναλαμβάνουν διαφορετικούς ρόλους, όπως της μητέρας και της κόρης, της φίλης και της ανταγωνίστριας, ή της εργοδότριας και της εργαζόμενης, προσπαθώντας, σε καθημερινές καταστάσεις, να αντιμετωπίσουν η κάθε μία από την πλευρά της «θέσεις ισχύος κι αδυναμίας». Σε δώδεκα, χαλαρά δεμένες σκηνές, που ενώνονται μέσω διαλόγων μεταξύ δύο αγγέλων, ξεδιπλώνεται ένα συνολικό, ως έρημος περιγραφόμενο, σκηνικό ιεραρχίας, εξουσίας, δύναμης, ανασφάλειας κι αστάθειας. «Πιστεύω πως κάθε άνθρωπος είναι συνάμα και πολλοί· διαρκώς ένας άλλος - ανάλογα με ποιόν έρχεται κείνος σ' επαφή», αυτό είναι το συμπέρασμα της Έρπενμπεκ.

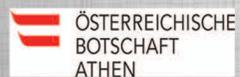
Διαβάζουν:	Μισέλ Βάλλεϋ Μαρλένε Καμίνσκυ
Αφηγήτρια:	Μαριλένα Καβάζη
Επεξεργασία, σκηνοθεσία:	Μάρτιν Σάρνχορστ
Σκηνικά:	Βαλεντίνο Μαρένγκο
Μουσική:	Ορέστης Τάνης
Δραματουργία:	Αντονία Ράχοφερ
Βοηθός σκηνοθέτη:	Μαριλένα Καβάζη
Φωτογραφία:	Βίκυ Βράκα
Τεχνικός συντονισμός:	Άντριαν Φρήλινγκ
Μετάφραση στα Ελληνικά:	Τατιάνα Λιάνη
Επιμέλεια υπέρπυλων:	Θεοδόσης Παπαδημητρόπουλος
Ηχητική εγκατάσταση:	Γιώργος Δανόπουλος
Συντονίστρια:	Μάριον Χόφμαν

Η MAERZBUEHNE (ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ) είναι το πρώτο γερμανόφωνο θέατρο στην Ελλάδα. Ιδρύθηκε από τους θεατρανθρώπους Μάρτιν Σάρνχορστ, Μαρλένε Καμίνσκυ και Άντριαν Φρήλινγκ που ζουν στην Αθήνα. Η MAERZBUEHNE παρουσιάζει γερμανικά θεατρικά κείμενα - κλασικά ως και μεταμοντέρνα - σε συνεργασία με Έλληνες καλλιτέχνες. Στον πρώτο χρόνο της, η MAERZBUEHNE έχει ανεβάσει ήδη έργα των Κλάιστ, Σένκερ, Γιαντλ, Γκράιτε, Φάσμπιντερ και Μπέρφους.

Επισκεφθείτε μας στη διεύθυνση <https://www.facebook.com/MaerzBuehne>

Η εκδήλωση οργανώθηκε σε συνεργασία με το:

Ευχαριστούμε επίσης:

Ευχαριστούμε τον εκδοτικό οίκο: Verlag der Autoren για την αφιλοκερδή παραχώρηση των παραστασιακών δικαιωμάτων, καθώς και τη Χρύσα Καμούλη για τα δικαιώματα της ελληνικής μετάφρασης.

Η

MAERZBUEHNE

ΚΑΙ ΤΟ

Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ

παρουσιάζουν την εκδήλωση

ΙΣΟΤΗΤΑ, ΕΤΕΡΟΤΗΤΑ, ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ;

Δυο βραδιές για το ζήτημα των φύλων

- Έκθεση εικαστικών έργων
- Θεατρικό αναλόγιο της MAERZBUEHNE
- Δύο συζητήσεις:

25/05 - Γυναίκες και θρησκεία στην Ελλάδα

26/05 - Γυναίκες σε καλλιτεχνικές διευθυντικές θέσεις στον ελληνικό θεατρικό χώρο

στις 25 και 26 Μαΐου 2016,

Ρομάντζο, Αναξαγόρα 3, Αθήνα

Needleworks 6

Η Παναγιώτα Αποστολοπούλου παρουσιάζει τα σχέδιά της που έραψε με μια μηχανή Singer του '30. Γυναικεία εσώρουχα κρεμασμένα στην ταράτσα. Η δεύτερη επιδερμίδα του γυναικείου σώματος με το ίχνος της να διαγράφεται κάτω από τις δαντέλες της γυναικείας αυταρέσκειας. Κρεμασμένα στην ταράτσα, πολύ απλά για να στεγνώσουν ή ακόμα και για να επικοινωνήσουν με τον έξω κόσμο σε μια συνομιλία δίχως λόγια - έτσι, απλά με το άγγιγμα του αέρα. Τα έργα εκτίθενται στον ίδιο χώρο όπου θα γίνει και το θεατρικό αναλόγιο, εμπλεκόμενα, κατ' αυτόν τον τρόπο, σ' ένα διάλογο, δίχως λέξεις, με τη γλώσσα της Έρπενμπεκ. Η εικαστικός θα είναι παρούσα.

Οι συζητήσεις

Γυναίκες και Θρησκεία στην Ελλάδα

Στις 25/5, η Μαρία Λιάπη και η Ηλέκτρα Αλεξανδροπούλου θα προσπαθήσουν να θέσουν ερωτήματα σχετικά με την επιρροή που ασκεί η θρησκεία και η εκκλησία στη θέση της γυναίκας στη σημερινή ελληνική κοινωνία. Έχει επηρεαστεί η θέση της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία από την Εκκλησία και τη θρησκεία; Ποιά η ρητορική που χρησιμοποιεί ο θεσμός της Εκκλησίας σε σχέση με την γυναίκα σήμερα; Σκοπός είναι να τεθούν τα συγκεκριμένα ερωτήματα στο δημόσιο διάλογο και να διερευνηθεί η ύπαρξη μιας εναλλακτικής σχέσης της Εκκλησίας και της θρησκείας με τη σημερινή Ελληνίδα.

Γυναίκες σε καλλιτεχνικές διευθυντικές θέσεις στον ελληνικό θεατρικό χώρο

Στις 26/5, το ερώτημα για τη θέση της γυναίκας στην ελληνική θεατρική σκηνή, θα συζητηθεί με καλεσμένους του χώρου. Γιατί, όπως παρατηρείται, εργάζονται περισσότεροι άνδρες σκηνοθέτες και παραγωγοί στα ελληνικά θέατρα, από γυναίκες; Γιατί παίζονται κατά πολύ περισσότερα θεατρικά έργα σύγχρονων ανδρών συγγραφέων, παρά γυναικών;

Σκοπός να συζητηθεί η παρούσα κατάσταση των γυναικών σε ηγετικές καλλιτεχνικές θέσεις, καθώς και παραγωγής (δραματουργία, σκηνοθεσία, παραγωγή), και να εξεταστεί κατά πόσον υφίστανται δομές που υποστηρίζουν το status quo αυτής της ανισορροπίας. Δύναται να υπάρξει μια εξισορρόπηση; Υπάρχει μια τέτοια τάση και πώς αντιλαμβάνονται οι ίδιες οι γυναίκες τη θέση τους στον ελληνικό θεατρικό κόσμο;

Ιόλη Ανδρεάδη

Η Ιόλη Ανδρεάδη σπούδασε σκηνοθεσία στη RADA και στο King's College London, στο οποίο ολοκλήρωσε το 2014 τη διδακτορική της διατριβή. Έχει σκηνοθετήσει περισσότερες από 20 παραγωγές σε Αθήνα, Λονδίνο, Εδιμβούργο, Βερολίνο, Ρώμη και Νέα Υόρκη. Έχει υπάρξει ιδρυτικό μέλος της διεθνούς πλατφόρμας σκηνοθετών «World Wide Lab», της οποίας διετέλεσε Καλλιτεχνική Διευθύντρια το 2013 και το 2015. Έκτοτε, η Ιόλη εργάζεται εντατικά στην Ελλάδα, όπου, τα τελευταία δύο χρόνια, έχει παρουσιάσει τρεις παραστάσεις στο Θέατρο Σημείο, στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης και στο Ιστορικό Αρχείο του Ομίλου Πειραιώς. Τον Ιούλιο θα παρουσιάσει την παράσταση "Young Lear" στο Φεστιβάλ Αθηνών.

Βίκυ Κυριακουλάκου

Σε κάθε στιγμή υπάρχει μια μοναδική ζωή

Η Βίκυ Κυριακουλάκου ασχολείται επαγγελματικά με την Θεατρική Performance από το 2007. Είναι απόφοιτος της δραματικής σχολής της Αγ. Βαρβάρας και κάτοχος μεταπτυχιακού MA in Performance Making, Goldsmiths' University of London. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας Nova Melancholia (Αθήνα, 2006) και της ομάδας Vacuum Theatre (London 2012). Εργάζεται ως ηθοποιός, σκηνοθέτης και δασκάλα στην Αθήνα και στο Λονδίνο. Έχει προταθεί για το βραβείο Μελίνα Μερκούρη το 2012. Την τελευταία σαιζόν έπαιξε στην *Άπνοια* του Μάριου Ποντίκα (σπιτική περφόρμανς σε διαμερίσμα-Nova Melancholia), σκηνοθέτησε και έπαιξε στο *Presence* (Battersea Arts Centre of London-Vacuum Theatre) και έπαιξε στο *Νεκρό του Μπαταίγ* (Υπνος Project, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών-Nova Melancholia).

Νάνα Παπαδάκη

Light! More light!

Απόφοιτος του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν. Ως ηθοποιός συνεργάστηκε με σκηνοθέτες όπως: Γ. Λαζάνης, Μ. Κουγιουμτζής, Στ. Λιβαθινός, Έκτ. Λυγίζος, Π. Οικονομοπούλου, Ι. Ανδρεάδη, Δ.Αβδελιώδης, Στ. Φασουλής, Μ. Γεμεντζάκη, Ρ. Πατεράκη κ.α. σε πολυάριθμες παραστάσεις, που παρουσιάστηκαν μεταξύ άλλων από το Θέατρο Τέχνης, Εθνικό Θέατρο, ΚΘΒΕ, Θέατρο Δημήτρης Χορν, Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου κ.α. Έχει εκδώσει δύο ποιητικές συλλογές.

Nina Páπη

Αναζητώ ελευθερία από καταστολές, φόβους & εξαρτήσεις για να εκφράζομαι, να επικοινωνώ και να δημιουργώ ελεύθερα.

Τα θεατρικά της Νίνας Ράπη (*Angelstate*, *Άγριες Νότες*, *Kiss the Shadow*, *Edgewise/Ακροβασία*, *Reasons to Hide*, *Loversk.a.*) έχουν παρουσιαστεί/ανεβεί στο Gielgud theatre (West End Shorts season), Tristan Bates, Soho studio, Lyric studio, Southbank centre κ.α. και εδώ στο Θέατρο Τέχνης, Αγγέλων Βήμα, Εθνικό κ.α. Πρόσφατα εκδόθηκε επίσης η συλλογή διηγημάτων της *Κατάσταση Φούγκας* (Εκδόσεις Κέδρος) και ανέβηκε το λιμπρέτο της *Raven* στη Στέγη.